

[Krag.]

tydningsfulde Opgave for Regeringen, og hvis den højtærede Socialminister i den kommende Tid vil gøre sig fortjent til den Benævnelse, jeg slet ikke tvivler paa, han vil sætte Pris paa, nemlig Socialreformatoren i dette Land, vil jeg sige, at det bliver han ikke ved nok saa mange Understøttelsesforslag; men forstaar han Betydningen og Rækkevidden af denne Opgave, vover han at tage den op, og lykkes det ham at løse den, kan vi med Rette tillægge ham dette Hædersprædikat. Hvis derfor den højtærede Minister havde haft Forstaaelsen deraf i Tide, havde han ikke budt os den Skueret, som det i Virkeligheden er, vi om lidt skal have til Behandling, saa havde han budt os Realiteter, udformede i et Forslag, der tog op Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Samfundet skal etablere en Kontrol med Fagforeningernes Betingelse for Medlemsskab og Kontingentbetaling særlig overfor Personer, som uden egen Skyld er arbejdsløse, Kontrolbestemmelser, som sikrede, at Fagforbund og Arbejdsløshedskasser lempede deres Betingelser, naar Arbejdsløshed indtraadte; ganske særlig i Henseende til en hvilende Medlemsret overfor dem, hvis Understøttelse er opbrugt, saaledes at man ikke gennem Arbejdsløshed, naar lysere Tider paa Arbejdsmarkedet oprinder, hindres i at faa Arbejde under Hensyn til de Restancer, som har bevirket ens Udstødelse baade af den ene og den anden faglige økonomiske Organisation. Havde den højtærede Minister gjort dette, havde Forslaget ikke været ensidigt, saaledes som det nu er, og saa vilde den højtærede Minister vel ogsaa have haft Mulighed for, at det vilde faa en gunstigere Modtagelse, end den højtærede Minister nu sandsynligvis tør vente.

I øvrigt skal jeg, hvad Enkeltheder i den højtærede Statsministers Tale angaar og de talrige Angreb ogsaa paa mit Parti, som den højtærede Minister fremsatte, ikke sige saa uhyre mange Ord. Den højtærede Statsminister mente, at Forespørgselen her var ganske ufornudden. Ja, ogsaa i saa Henseende er den højtærede Minister kommet til at se med helt andre Øjne; thi Splinten havde han skam i sit eget Øje i Aarene, som gik forud for April 1929 og forud for Marts eller April, hvornaar det var, 1924, i den Tid kunde den højtærede Minister bogstavelig ikke rette sit Blik nogetsteds hen, uden at han saa Nødvendigheden af overfor det siddende Styre at rejse Forespørgsel om, hvad det agtede at foretage. Den højtærede Minister præste-

rede endogsaa som Oppositionsfører i den gunstigste Arbejdstid i 1927 at komme og rette et saadant Spørgsmaal. Nu siger den højtærede Minister, at Regeringen overfor dette Problem bør være sakrosankt, thi, siger Ministeren, den Arbejdsløshed, vi nu har, er et internationalt Fænomen, og derfor maa man skam ikke skabe Panikstemning paa dette Problem, det kan kun skade. Hvor er det glædeligt, at den højtærede Minister er kommet til det Resultat! Jeg har været paa det rene med, at slige Panikstemninger har gjort uhyre Skade i den Tid, der svandt. Ministeren kan saa tage under nærmere Overvejelse, hvem det er, der har gjort denne Skade i den Tid, der svandt; og da Ærlighed varer længst, ogsaa overfor een selv, tvivler jeg ikke paa, hvilket Resultat den højtærede Minister vil komme til.

Det er altsaa en international Katastrofe, hvis Udløbere er over os, og deri er der jo utvivlsomt noget rigtigt; men hvad mener den højtærede Minister om den Situation, som vi stod i i 1921—22, hvor paa Grund af Valutasammenbrudet ud over Verden kolossale Varemasser kastedes ind over de danske Grænser til Produktionspriser, som det var os ganske umuligt at konkurrere med, hvor under Efterkrigsperioden kolossale Varemængder var ophobet paa Frilager og i Frihavn, fordi man forestillede sig København som Stabelplads for Forsyningen af de økonomisk ødelagte Østersølande? Mindes den højtærede Minister ikke klarligt dette? Og drag saa, hvis han kan det, i Erindring, hvilke Krav han stillede til den da siddende Regering, saa vil han faa den rette Belysning over den Henvisning til Krisens internationale Karakter, som han her har givet.

Den højtærede Minister siger, og det har han jo Ret i, at saasom det er et internationalt Fænomen, kan vi i Danmark ikke udrette stort overfor dette Problem, og, siger Ministeren, det har vi heller aldrig nogen Sinde sagt, at vi kunde. Vi er da ikke Idioter, sagde den højtærede Minister. Nej, det vil jeg heller ikke kalde ham for, og det tror jeg heller ikke paa nogen Maade, han er, tværtimod. Nej, det er han skam ikke, Idiot — langt fra. Men naar jeg sammenstiller den højtærede Ministers Stilling til den Situation, vi nu er i, med de Udtalelser, som Ministeren fremsatte fra Møde til Møde foran Valget i 1929, som gennemsyrede den socialdemokratiske Presse — straaledede ude fra de socialdemokratiske Møder over Landet, naar jeg sammenligner